

El Barcelonès continua sent la comarca amb més renda per càpita, amb 18.100 euros l'any 2013

written by Redacció Unilateral | 21 de maig de 2016

El Barcelonès continuava sent la comarca catalana amb la renda per habitant més elevada, amb 18.100 euros l'any 2013, i superava en un 11,8% la mitjana catalana, que era de 16.200 euros per habitant. La seguien el Baix Llobregat (17.000 euros), el Vallès Occidental (16.600 euros) i el Ripollès (16.500 euros). La resta de comarques se situaven amb un nivell de renda inferior a la mitjana catalana, encapçalades pel Montsià i el Baix Ebre, amb 11.200 i 12.100 euros per habitant i un 30,6% i 25,1% de renda inferior a la mitjana, respectivament.

L'any 2013 la renda per habitant a Catalunya disminueix un 0,6% respecte a l'any anterior. Aquest descens es produeix a la majoria de les comarques catalanes, excepte al Baix Llobregat (on augmenta un 1,6%), seguida amb menys intensitat pel Ripollès (0,7%), el Tarragonès (0,6%) i, finalment, per l'Alt Camp, el Pallars Jussà i el Pallars Sobirà, amb un augment del 0,4% en cadascuna d'aquestes. Entre les comarques que han registrat reduccions del nivell de renda per càpita destaca el Pla de l'Estany, la Ribera d'Ebre i el Moianès, amb disminucions anuals superiors al 5%.

La remuneració d'assalariats era el principal recurs de les famílies a totes les comarques, excepte a la Terra Alta. El Gironès era la comarca que tenia una remuneració d'assalariats més elevada respecte dels principals ingressos (63,4%, és a dir 4,2 punts per sobre la mitjana catalana), seguida del

Tarragonès (62,7%) i el Baix Llobregat i l'Aran, totes dues amb un 61,6%.

En relació amb l'excedent brut d'explotació, la Terra Alta destacava com la comarca on aquests ingressos eren el principal recurs de les famílies, amb un 38,8%. El Pallars Sobirà i les Garrigues també tenien un percentatge elevat, amb un 32,6% i un 32,1%, respectivament, i superaven de molt la mitjana catalana, que se situava en el 19,8%.

El Berguedà era la comarca on els ingressos procedents de les prestacions socials eren més elevats (32,4%), onze punts per sobre de la mitjana de Catalunya (21,0%). La seguien el Montsià (27,6%) i la Terra Alta (27,1%). En sentit contrari hi havia l'Aran (13,7%) i la Cerdanya (14,5%).

L'anàlisi per municipis mostra que Sant Cugat del Vallès (amb 20.500 euros per habitant) era el municipi amb el nivell de renda més elevat, un 26,6% superior a la mitjana catalana. El seguien Sant Quirze del Vallès (que també pertany a la comarca del Vallès Occidental) i Sant Just Desvern (Baix Llobregat), amb una renda per habitant de 19.900 euros. A l'altre extrem, hi havia vuit municipis que tenien una renda per habitant entre 10.000 i 11.000 euros, i se situaven un 30% per sota de la mitjana catalana: Ulldecona, Lloret de Mar, Castelló d'Empúries, la Sénia, l'Ametlla de Mar, Alcanar, Roses i Deltebre.

La renda familiar disponible bruta (RFDB) és la macromagnitud que mesura els ingressos dels quals disposen els residents d'un territori per destinar-los al consum o a l'estalvi. Aquesta renda no només depèn dels ingressos de les famílies directament vinculats a la retribució per la seva aportació a l'activitat productiva (remuneració d'assalariats i excedent brut d'explotació), sinó que també està influïda per l'activitat de l'Administració pública mitjançant els impostos i les prestacions socials. Per tal d'elaborar la renda familiar disponible bruta per habitant, es prenen com a

referència les estimacions de població a 1 de juliol
realitzades per l'Idescat.